

# ՄՇԱԿ

Տարեկան գինը 10 ռուբլ, կես տարվանը 6 ռուբլ:  
Առանձին համարները 5 կոպեկով:

Թիֆլիսում գրվում են միմյալ խմբագրատան մէջ:

(Ստաբիլիտետի գիտում են ուղղակի  
Тифлис. Редакция „Мшакъ“)

Խմբագրատունը բաց է առաւօտեան 10—2 ժամ  
(Դաջի կիրակի և տօն օրերից)

Հայտարարութիւն ընդունվում է ամեն լեզուով:

Հայտարարութիւնների համար վճարում են  
խրաքանչիւր բառին 2 կոպեկ:

## „ՄՇԱԿ“

ԵՐԱԿԱՆԱԿԱՆ ԵՒ ՔԱՂԱՔԱ-  
ԿԱՆ ԼՐԱԳԻՐ

1880 թւին

ՀՐԵՏԵՐԵԿՈՒՄ Է ԼՄԵՆ ՕՐ, բացի տօն և տօնների հե-  
տեալ օրերից:

Լրագրի գիրքը և պրօգրամման նոյն են մնում: Մենք ստանում  
ենք ՍԵՓԵԿԱՆ ՀԵՌԵԳԻՐՆԵՐ: ՄՇԱԿԻ տարեկան գինը  
10 ռուբլ է, կես տարվանը 6 ռուբլ: Գրվել կարելի է ՄԻԼՅՆ  
ՍՄԵՐԵԿՈՒՄԸ մէջ:

ԼՄԵՆՁԻՆ ՀԵՐԵԳԻՐՆԵՐԸ ծախվում են 5 կոպեկով հատր:  
Օտար քաղաքներից պէտք է գիմել հետեւեալ հասցեով ТИФ-  
ЛИСЬ Редакция „Мшакъ“.

Խմբագիր—հրատարակող ԳՐԻԳՈՐ ԱՐԾՐՈՒՆԻ

### ԲՈՂԱՆԴԱԿՈՒԹԻՒՆ

Հացի թանգարանը:—Ներքին տեսու-  
թիւնը, Նամակ Ս. Պետերբուրգից, Ներքին լուրեր,  
Արտաքին տեսութիւն, Նամակ թիւրքա-  
յից:—Խառն լուրեր:—Մշակիչ հետազոտներ:  
—Հայտարարութիւններ:

### ՀԱՅԻ ԹԱՆԳՈՒԹԻՒՆԸ

Խօսելով հացի թանգութեան  
մասին, որ սաստիկ տիրում է  
այժմ մեր ԼՆդրկովկասում, առ-  
հասարակ, բայց մանաւանդ Լըբե-  
ւանի նահանգում, հասարակու-  
թեան մեծ մասը վերաբերում է  
այդ թանգութիւնը գիտաւորապէս  
հետեւեալ պատճառներին՝ ամառ-  
վայ չորութեանը, մորեխին և նոյն-  
պէս մեր չարչիների անխիղճ վար-  
մունքին:

Բայց հացի թանգութեան մի  
պատճառ կայ, որի վրա մինչև  
այժմ ոչ ոք ուշադրութիւն չէ  
դարձրել, առաջին պիտոյքի մը-  
թերքի թանգութեան սկզբնա-  
պատճառները բնական ժամանակ:

ԼՆդրկովկասից դէպի հարաւ  
կայ մի հացատու նահանգ, որ  
մինչև այժմ թիւրքիային էր պատ-  
կանում, իսկ այժմ միացած է  
Ռուսաստանին, և որտեղից միշտ  
մեծ քանակութեամբ հաց էր վա-  
ճառահանւում: Դա Վարսի նա-  
հանգն է: Ինչպէս յայտնի է Վար-  
սի նահանգում այս երկու տար-  
վայ մէջ, պատերազմի պատճա-  
ռով վարուցանք չէ եղել, որով և

քանդվել է այն հաւասարակշու-  
թիւնը, որ պահպանվել է միշտ  
Վարսից դուրս եկած հացի վա-  
ճառահանութեամբ Լէքսանդրա-  
պոլի, Թիֆլիսի և Լըբեւանի հացի  
վաճառանոցներում:

Վարսի նահանգում ապրում  
են հայ և թուրք հողագործներ,  
իսկ այժմ զետեղվում են այդտեղ  
մեծ քանակութեամբ ռուսաց մա-  
լականներ անուանված ժիր և ըն-  
դունակ աղանդաւոր հողագործ-  
ներ: Հատերը կարծում են որ  
մալականների ջանքերով կրկին կը  
մշակվի Վարսի նահանգի հողը և  
շուտով այդ հողին կը վերադար-  
ձնվի նրա արդիւնաբերութեան ա-  
ռաջվայ ոյժը:

Դորան մենք թոյլ կը տանք  
մեզ հետեւեալը նկատել: Ինչպէս  
յայտնի է Վարսի բարձրագիւր  
նահանգի կլիման շատ խիստ և  
անհարմար է: Բացի սորանից  
մալականների հողավարութեան  
սիստեման, որ կայանում է նրա-  
նում որ նրանք երկիրը վարում  
են ձիերով, Վարսի նահանգում  
իրագործելի չէ: Վարսի դաշտա-  
վայրի հողի յատկութիւնը այնպէս  
է, որ հարկաւոր է վարել նրան  
անպատճառ մի քանի զոյգ գո-  
մէշներով, որոնց պահելը ամենեւին  
սովորութիւն չէ եղած և չէ կա-  
րող լինել մալականներին, որոնց  
համար խորթ են գրաստապահու-  
թեան և խաշնարածութեան սո-  
վորութիւնները:

Ինչպէս ապացոյց որ մալական-  
ները ամենեւին ուրիշ կերպ տըն-  
տեսական կեանքի են ընդունակ,  
քան թէ հայերն ու թուրքերը,  
կարող ենք օրինակ բերել մալա-  
կանների այն ազգաբնակութիւնը  
որ արդէն տասնեակ տարիներով  
ապրում է ԼՆդրկովկասի այլ և  
այլ տեղերում և մինչև այժմ նը-  
րանք չը կարողացան իրանց դաշ-  
տային աշխատանքի մէջ իրանց  
օգնական դարձնել գոմէշը կամ  
եղը, այլ նրանց աշխատող կենդա-  
նին միշտ եղել է ձին և նրանք  
միշտ ձիավարութեամբ են պա-  
րապում:

Մենք սաստիկ երկիւղ ենք  
կրում, որ Վարսի նահանգի մէջ  
նոր գաղթած մալականները մեծ  
զոհեր բերելով իրանց համար  
խորթ կլիմայի և տնտեսական  
պայմանների մէջ աշխատելով, վեր-  
ջը կը համոզվեն որ իրանց ջան-  
քերը ապարդիւն են:

Իսկ մինչև այդ փորձը ցոյց  
կը տայ իր հետեւանքը, — երանի  
թէ մենք սխալվէինք, — աւելի և  
աւելի կենսական անհրաժեշտ կա-  
րիք է զգացվում խափանել այն  
պատճառները, որոնք մեր երկ-  
րում հետզհետէ առաջ են բերում  
հացի թանգութեան անմխիթար  
երեւոյթը:

Մեր երկրի տնտեսական ընդ-  
հանուր վտանգը աչքի առջև ու-  
նելով, համարձակվում ենք մեր  
կառավարութեան ուշադրութիւ-  
նը այն բանի վրա դարձնել, որ  
մինչև որ մալականները կընտե-  
լանան Վարսի նահանգի կլիմային  
և տնտեսական պայմաններին, ա-  
ռանց ժամանակ կորցնելու կա-  
րելի էր բնակեցնել Վարսի նա-  
հանգում երկրի բոլոր պայմաննե-  
րին և յատկութիւններին դարե-  
րով սովոր մարդիկներին և իրա-  
ւունք տալ նրանց մշակել նոր  
նուաճած նահանգի հողերը վերջ  
գնելու համար այն անխելի և  
վտանգաւոր թանգութեանը, որ  
աւելի և աւելի յայտնվում է և  
զեռ, ինչպէս երևում է, պէտք է  
շարունակվի:

Պէտք է յիշել այստեղ որ Լ-  
լէքսանդրապոլի, Լխալցխայի և  
Լխալքալքի դաւառներում կան  
մօտ չորս հարիւր հայաբնակ գիւ-

ղեր, որոնք այնչափ դժուարու-  
թիւններ են կրում հողերի պա-  
կասութեան պատճառով, որ ա-  
մեն տարի հողը վարելու ժամա-  
նակ արինահեղ կռիւներ են պա-  
տահում հողագործների և ամբողջ  
գիւղերի միմեանց մէջ:

Գ. Ա.

### ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ՆԱՄԱԿ Ս. ՊԵՏԵՐԲՈՒՐԳԻՑ

19 դեկտեմբերի 1879

Դեռ մի երկու ամիս առաջ ռուս լրագիրների  
մէջ հրատարակված էր, որ դեկտ. 19-ին կը գու-  
մարվի Ս. Պետերբուրգ ռուս բժշկների և բնա-  
գէտների Զ. ժողովը: Այդ ժողովը գիտութեան  
տնօրէնութիւն է, նա գիտական հանդէս է,  
որի տաճարի վրա նրա հետեւողները — ռուսա-  
նականները կամենում էին իրենց լուսման դնել,  
իրենց յարգանքը մատուցանել: Լրագիրների մէջ  
հրատարակված պրօգրամայից արդէն երևում էր,  
որ ի փառս գիտութեան տեղի ունեցող այդ տօնը  
ամենաշքեղ պիտի լինի: Սկզբնական պատրաստու-  
թիւնների համար Ս. Պետերբուրգի համալսարանի  
խորհուրդը՝ համաձայն Բարձրագոյն թոյլտու-  
թեան և առաջարկութեան ազգային լուսաւորու-  
թեան միջխորհրդի միջից մի կարգադրիչ մասնա-  
ժողով (распорядительный комитетъ) էր ընտրել,  
որ բաղկացած էր հետեւեալ պրօֆէսորներից — Բէ-  
կէտով, համալսարանի ղեկավոր, իբրեւ նախագահ  
մասնաժողովի, Պէտրուշկին, Օլսեանսկիով,  
Վազնէր, Ֆամինցին, Մէշչերկին, Լեոստրանցէվ և  
Սախովի պրօֆէսորներ իբրեւ անդամներ:

Արդէն այս անունները լուսական էին ցոյց տա-  
լու թէ բնագէտների ժողովը որքան փառաւոր  
և օգտակար նիստեր պիտի ունենայ և որովհետեւ  
Զ. ժողովի գլխավոր նպատակը պիտի լինէր  
նպատակ ուսումնական և դպրոցական գործին և  
միջոց տալ բնագէտներին ու ուսուցիչներին մի-  
մեանց հետ մտօրիկ ծանօթանալ, ուստի հասկանալի  
է որ ամեն մի դպրոց թէ բարձրակարգ և թէ  
միջնակարգ աճապարում էր մասնակցել այդ ժո-  
ղովին և իր համար պարծանք էր համարում իր  
ներկայացուցչի ունենալ: Ժողովին անդամ կա-  
րող էին լինել բարձրագոյն և միջնարդ զբո-  
րոցների ուսուցիչները և գիտականները կամ մաս-  
նագէտ — ուսումնականներ: Այդ անդամներին ա-  
մենայն կերպով հետաքրքել էին Ս. Պետերբուրգ  
գալու միջոցները — օրինակ շատ երկաթուղիների  
վարչութիւնները առաջարկել էին II և I կար-  
գերով ձգելու հասցնել Ս. Պետերբուրգ, շատ  
անդամների համար պատրաստուել էին ձրի բնակա-  
րաններ ամանալաւ հիւրանոցներում: Արդէն դեկտ.

14-ից սկսած Ռուսաստանի զանազան հեռաւոր  
կողմերից սկսեցին գումարվել Ս. Պետերբուրգ  
բազմաթիւ պրօֆէսորներ և ուսուցիչներ ու ա-  
նուանի բժիշկներ և ուսումնականներ: Ժողովին  
ներկայ գտնուելու մասին ցանկութիւն էին յայտ-  
նել և շատ լրագիրներ, ուստի և ուղարկել էին  
իրենց թղթակիցներին: Որովհետեւ ՎՄՂԿԻ խմբա-  
գրութեան կողմից ինձ յանձնված էր ներկայ  
գտնուել ժողովին իբրեւ այդ լրագրի թղթակից,  
ուստի ես Մոսկվայից ճանապարհ ընկայ Ս. Պե-  
տերբուրգ և ամօր 17-ին ներկայացնելով բիւրօյին  
խմբագրութեան թուղթը, ես ստացայ պրօֆէսոր  
Լեոստրանցէվից — մասնաժողովի սեկրետարից ժո-  
ղովի հաստատուած կանոնադրութիւնը և կարմիր  
բնիկից գործած աստղանման նշան: Ամեն մի  
անդամ ստանում էր նոյնպէս այդպիսի մի նշան  
և կանոնադրութիւնը և զրանց զօրութեամբ թըղ-



Թակցի կամ անդամի առաջ պիտի բացվէին ոչ թէ միայն ժողովի, այլ և Ս. Պետերբուրգի նշանաւոր տեղերի, մուգէնի և թանգարանների դռները:

Գեկու. 19-ին երեկոյան ժամը 8-ին Գեմուտ հիւրանոցի ընդարձակ սրահներում տեղի ունեցաւ ժողովի սկզբնական կոնֆէրենցիան: Երբ անդամների տպագրած անունաց ցուցակը բաժանեցին, տեսայ որ նրանց թիւը հասնում էր մինչև 1200: Սրահները ծփում էին ուսումնական աշխարհի ալիքներով, շատ ընկերներ գրկում, ողջունում էին միմեանց երկար բաժանումից յետոյ: ձգարիտ այդ գիտնական տոնախմբութիւնը խիստ ուրախացուցիչ էր: Սակայն այդ ընդհանուր ուրախութեան մէջ, մի բան ինձ տխրեցնում էր. 1200 անձանց թիւում ես չը գտայ ոչ մի հայ ուսումնականի ներկայացուցիչ, ոչ մի հայ ուսուցիչ չէր բաւականը գիտութիւնը յարգել: Ինչու, գերմանացի, յոյն, ֆրիւնդացի, ֆրանսիացի եկել էին գիտութեան տաճարին պատարագ մատուցանել, իսկ հայը—հայ ազգը բացակայ էր այդ տաճարից: Ես մինչև անգամ մասնաւոր կերպով յայտնել և խնդրել էի Նէրս. դպրոցին աճապարելու մի ուսուցիչ ուղարկելու, իբրև իրեն ներկայացուցիչ, բայց իմ առաջարկութիւնս մնացել էր ձայն բարբառոյ յանապատիւ:...

Այսօր ժամը 1-ին տեղի կունենայ ժողովի առաջին ընդհանուր նիստը: Ես աճապարում եմ ներկայ գտնուելու:

Հ. Առաքելեանց.

### ՆԵՐՔԻՆ ԼՈՒՐԵՐ

Ուստաց «ՕՅՈՐԵ» լրագիրը պ. Նիկոլաձէի խմբագրութեամբ ներկայ տարուց սկսեց նորից հրատարակվել թիֆլիսում:

Շնորհակալութեամբ ստացանք թիֆլիսի Թարգմանական ընկերութեան ձեռքով հրատարակված Գամառ-Քաթիլայի «Մանկական երգեր» Գրքովը պարունակում է տասն և ութ երգեր, իսկ չորս երգերի համար յարմարեցրած են նոտերը:

Թունվարի 4-ին պ. Ա. Երիցեան կարդաց թիֆլիսի զործակատարների կուրում մի հայերէն դասախոսութիւն «Հայոց լեզուի և գրոց պատմական ծագումը» վերնագրով: Պ. Երիցեանը աւելի զեղեցիկ և ազատ է խօսում հայերէն քան թէ ռուսերէն լեզուով: Գասախոսութիւնը հասկանալի և ժողովրդական էր: Պէտք է անկողմնապաշտութեամբ խոստովանել որ պարոնը, թէև ոչ համալսարանական և ոչ էլ մինչև անգամ կատարեալ գիմնազիական ուսում ունի, աւելի աշխատասէր է և մինչև անգամ աւելի հմտութիւններ ունի քան թէ մեր համալսարանական երիտասարդութիւնը: Երիցեան հաղորդեց մեզ շատ հետաքրքիր տեղեկութիւններ Ասիայի այլ և այլ տեղերում գտնված բնագրեր (սեպսան) տառերի և հնագիտական այլ նոր գիւտերի մասին: Իր խօսքերը նա բացատրում էր առաջադիմների վրա նկարած գրքերի զանազան ձևերով: Աւելորդ չենք համարում յիշել այստեղ դասախոսութեան ժամանակ մի բարձր ուսում ստացածի, բժշկական Ա. Բաբայանի անտեղի վարմունքը: Պ. դոկտորը ընդմիջեց դասախօսին, տեղից վեր կենալով և նրան հարցեր առաջարկելով: Ի՞նչ կը լինէր եթէ դասախոսութեան ժամանակ լողները մին միւսի ետեւից տեղից վեր կենալով, դասախօսին զանազան հարցեր առաջարկէին... Գասախօսը այդպիսով երբէք չէր կարող վերջացնել իր դասախօսութիւնը: Կամ զուցէ պ. Բաբայան կարծում է որ ինքն միայն ունի այդ արտօնութիւնը: Բայց դժբախտ մէջ կային և զուցէ շատ ուրիշներ, որոնք նոյնքան և աւելի են հասկանում քան թէ զոհեցան Բաբայան, կամ որոնք այս և այն բան չը հասկանային,—բայց այնքան համեստ էին, որ չը համարձակվեցան ոչ դասախօսին ոչ էլ հասարակութեանը ձանձրացնել: Հարկաւոր է առհասարակ բարձր ուսում ստացածներին, և մասնաւոր բժիշկ Բաբայանին փոքր ինչ համեստութիւն սովորելու և մեզ մօտ պարոններ, որոնք յայտնի չէ թէ ինչի միտ իրանց անը բացառութիւն են համարում հասարակութեան մէջ:

Ստացանք ՄԱՆԳԼԻՍԻ հայ վաճառականներից 25 թ. 77 Կ. յոգուտ «Արարատեան» ընկերութեան: Պ. պ. վաճառականները հացկերպութի ժամանակ երաժշտութեան համար 25 թ. էին հաւաքել և յետոյ վճարել էին այդ փողերը «Արարատեան» ընկերութեանը նուիրել:

Ատացանք ԳԵՐԵՆԵՐԻՅԱՅ պ. Գասպար Ամիրսանցից 10 թուր յոգուտ «Արարատեան» ընկերութեան:

Կիրակի յունվարի 13-ին թիֆլիսի Կրումուկում նշանաւոր ռուս երգիչ պ. Ս. Երիցեանի իր խօրով, որ բաղկացած է մօտ 30 մարդիկներից, տուեց մի կոնցերտ: Թիֆլիսցիները երկի յիշում են պ. Սլավոնսկու խօրը, որ մի քանի տարի սրանից առաջ թիֆլիսում էր և սաստիկ զբաւում էր մեր հասարակութեանը: Պ. Սլավոնսկի տուել է իր կոնցերտները ոչ թէ միայն Ռուսաստանում և ամբողջ Եւրոպայում, բայց և Ամերիկայում:

Խնդրում ենք մեր անցեալ տարվայ բաժանորդներին, որոնք դեռ մինչև այժմ չեն վճարել, ուղարկել խմբագրութեանը «Մշակի» անցեալ տարվայ վճարը:

Ներկայ տարվայ «Մշակի» բաժանորդներին յայտնում ենք, որ «Մշակի» բաժանորդագիրը ուղարկելու ժամանակ այս տարի հարկաւորութիւն չունեն փոստի մարմանը ուղարկել ապահովագրի համար:

Այս օրերս ստացանք ԵՐԵՎԱՆԻ բաղմաթիւ հայերի կողմից մի հեռագիր, որ շնորհաւորում է «Մշակին» իր գոյութեան իններորդ շրջան մտնելը և ցանկանում է մեր թերթին աջակցութիւն:

ԵՐԵՎԱՆԻՅ յունվարի 8-ից մեզ հեռագրում են հետեւեալ: «Երէկ ներկայացրին այստեղ «Բանդա» Օջախ պիէսան: Գահիճը լի էր. գեղեցիկ խողը հիացրեց հասարակութեանը: Շատերը նորհակալութիւն են յայտնում Ստեփանեանցին: Ա. Բաբայանը որ «Մշակի» ձայնը մեր կուսակցութիւնների միասնաւոր մասին դեռ մնում է ձայն բարբառոյ յանապատիւ:»

«ԴԱՅԱՅԵ» լրագրում կարդում ենք որ 31 դեկտեմբերի Ս. ՊԵՏԵՐԲՈՐԳԻ մեծ թատրոնը սկսեց այդպիսի Հրեհի հետեւանքի մասին դեռ ոչինչ յայտնի չէ: Չարմանալի է որ այդ տեսակ կրեոյթները մասին «Միջազգային հեռագրական ընկերութիւն» ոչինչ չէ հաղորդում, իսկ հաղորդում է Ազգայնաստանի կամ գոյութեան մօտ պատահած այս կամ այն ծակտաւարտի մասին:

Այս ձմեռը թիֆլիսում և Երևում է ամբողջ Անդրկովկասում, անսովոր մի ձմեռ է: Վաղուց չեղած ցրտեր էր անում ամեն տեղ:

Մայրաքաղաքի լրագիրները հաղորդում են, որ պ. Երիցեանի կատարելագործել է շարունակ մեքենան և շուտով ներկայացնելու է նրան տեխնիկական ուստաց հանդիման: Այդ մեքենան անհամեմատ աւելի շուտ է շարում, քան թէ կարող է շարել ամենավարժ գրաշարը: Մասնաւոր մեքենան մեծ նշանակութիւն կունենայ ամենօրեայ լրագիրների համար:

ԱԽԱՆԻՍԻՅ մեզ գրում են որ այդտեղ հասարակութիւնը համակրելով «Մշակի» անցեալ տարվայ առաջնորդող յոգուածներին արուեստագործական օրիորդաց դպրոցների մասին, մտադիր է փող ժողովել և հիմնել մի այնպիսի իգական դպրոց, որտեղ գործնական ուղղութիւնը ամենագործը կերպով կը տիրապետէ թէ օրինական ուղղութեան վրա: Նամակագիրը յոյս է յայտնում որ այդ դպրոցի բացվելուց յետոյ, Ախալցխայի օրինակին կը հետեն և միւս հայաբնակ քաղաքներ:

Մեզ հաղորդում են և հետեւեալ: «ԱԽԱՆԻՍԻՅ» քաղաքային Գուման և Երեք հազար թուր է յանձնել մի յանձնաժողովի, որ ալիւր առնելի և թանգութեան պատճառով ծախիլի աղքատներին ամենաօրինակ գնով, պահելով ևս բազարի զինը նոյնը, առանց բարձրացնելու:

«Новое Время» լրագիրը հաղորդում է որ ռուս նշանաւոր նկարիչ պ. Վ. Երիցեանի մեծ աշխատութիւն ունեցաւ Փարիզում, որտեղ նա բերեց այժմ իր նկարչութիւնները: Պարոնի նկարչութիւնները հանդէսը գտնվում է Վոնէյ փողոցի մի տան մէջ: Գրեթէ ամբողջ Փարիզը գնում է տեսնելու Վերեյցազիկի նկարչութիւնները և շատերը ասում են որ այդ արհեստագէտի ստեղծութիւնները մի նոր յայտն ու յայտն են նկարչական աշխարհի մէջ: Ձրանախօսել ամենաբերեկ նկարիչներ, Մէյսոնիէ և Ժէրոմ շնորհաւորեցին Վերեյցազիկին:

Վաղը յունվարի 17-ին, հինգշաբթի օրը պ. Սլավոնսկու և Երիցեանի իր խօրով տալու է կոնցերտ Արմուտու թատրոնում: Թատրոնում մի քանի փոփոխութիւններ են արած, այնպէս որ այս անգամ յոյս կայ թէ ցուրտ չի լինի:

## ԱՐՏԱՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ՆԱՄԱԿ ԹԻՐԻՔԻԱՅԻՑ

Կ. Պոլսի, 24 դեկտեմ. 79 թ.

Ազգ. ժողովը դեկտեմ. 14-ին գարծնալ ապարհին նիստ մ'ունեցաւ, ընդարձակ օրակարգ մը կար և Տիգրանակերտի խնդրին առաջին և զլսաւոր հարցն էր: Անկարգ անկանոն նիստ մը, յորում գոռում գոչում կը տրէր: Այս խնդրի մէջ երեսփոխանը կուսակցութեանց բաժնուած են և կը տեսնուէր, թէ աւելի անձնական նկատումներ ի նկատի ունենալով կը վիճէին, քան ազգի շահը: Վարչութեան յանձնուեցաւ Տիգրանակերտի ժողովրդի շահուց համաձայն այս խնդրին կարգադրել և զի դժուար է փոխադրու եպիսկոպոսը իրկել Տիգրանակերտ, առ այժմ Եղիսիոյ խորէն եպիսկոպոսը Տիգրանակերտ պիտի երթայ, Թրթիթը և Պէյքը հոն պիտի լինեն, եպիսկոպոսի մը ներկայութիւնը պէտք է: Տիգրանակերտ կարեւոր գաւառ մ'է և հոն աւելի արթուն մէկը պէտք է: Խորէն եպիսկոպոս բարի և ազգասէր ծերուկ մ'է. բայց վախկոտ լինելու չափ խոհմ է, վարչականութիւնը բաւում բանը մտքէն չանցնելու: Ինչ և է, մեզ համար ցաւալի վիճակ մ'է: Տիգրանակերտի դրութիւնը և մեզ տխուր գաղափար մը կուտայ Կ. Պոլսոյ այն անձանց համար որք, կը կարծեն թէ Հայաստանի փրկիչներն լինելու կոչուած են: Այս միջոցին Հայաստանի և Կիլիկիոյ հարստահարութիւններն կը բազմապատկեն և աւելի սիւթէմաթիքական կերպարանք մը կառնուն: Կարմիր տետրին գ. մասն ալ հրատարակեցաւ և ձեռք խրկեցինք երկուշաբթի առաջ. հոն ակնհեր կը տեսնուի թէ ինչ է հայոց վիճակը: Տնորը կը պարունակէ Վահան վարդապետի տեղեկագիրն առ Թրթիթը, միւս կողմէ մեր թերթին շարունակ լին անպիտի տեղեկագրերով որ սովորում կը պատճառեն: Մէկ քանի հատերն յիշել աւելորդ չը թուի:

Չարսանձակել Կարապետ անուն երեսուն տարեկան անձ մը անտուր փայտ կտրելու առնել խառն պէյի մարդերն զնա զարկած են, մարմինը կառավարութեան առջև կը բերեն, ցոյց կուտան և կը թողնեն. խեղճը բաղմաթիւ ընտանիք մը թողուցած է: Իսկ սպանիւնները ինչ հող: Խառն պէյ սովորութիւն ունի եղեր տարին առ նուազ մէկ հայ սպանելու: Նետաբար ըրածը ոճիւր մը չէ այլ պարզ սովորութեան մը անմեղ զործադրութիւնը: Պէտք է ըսել որ այդ կողմի մեր ժողովուրդն ալ բոլորովին թուամբով անձինք են: Հայաստանի ճանապարհորդներն կը պատմեն թէ ժողովրդի կողմէ կըր ասկա ինչ արիւթեան նշաններ տեսնուին, քիւրդը և պէյին խնդրիչներն շուտով կը չափաւորեն, օրինակի համար, Բաբերդէն «Մամալի» կը գրեն թէ 30-ի չափ մահմետականը զանազան գիւղերէ ժողովելով Ուտեղ գիւղի վրա կը յարձակին, կը պաշարեն քահնա Գէորդի տունը: Գէորդը գիտու զօրութեամբ կը դիմադրէ իւր տունը գտնուող Հաճիւ փաշա անուն անձն ալ կը միանայ և դրացիք ևս կը հասնեն, ու կանոնաւոր պատերազմ տեղի կունենայ. տաճիկներն քիչ մը բան առնելով կը փախչեն կերթան: Իթէ ամենքն իրենց տուններն քաշուէին, անշուշտ ամբողջ գիւղացիներն կը կողպատուէին: Բայց պէտք չէ մոռնալ թէ երբ հայք իրենց վրա յարձակողաց դիմադրին և ինքնզինքնին պաշտպանելու համար յարձակողներէն սպաննեն, պարտաւոր են արեան գինն վճարել, որ շատ անգամ մեծ դուժար կը լինի:

Սերաստիպէն կը գրեն թէ Ապետին փաշայի Մակիդոնիա պատերկք 10—15 քիւրդ զէրիպէյիներն երկու ամեթ ի վեր է որ հոս են. քաղաքին մէջ խիստ երջանիկ և անդորր մի կենցաղ ունեն, և ապատրօքն կը շրջին: Թերես այսպիսի մի բարբօրութիւն իրենց երկրին մէջ վայելած էին:

Տեսնենք ապագայ կապոյտ տետրակի մէջ այս հարցերու վերաբերեալ ինչ տեղեկութիւններ պիտի գտնուին: Վերջի կապոյտ տետրի մէջ թէպէտ մի քանի նամակներ կան հայոց վերաբերեալ, բայց ստույգ է որ 250 է աւելի գրութիւններ յանձնուած են Պատրիարքարանէ առ Անգղիական դեսպանատուն: Թրթիթի նոր տեղեկութեանց կը սպա-

սեմք: Հայաստանի ամեն կողմը կը ճանապարհէ, հայերէ սիրալիր ընդունելութիւն կը գտնուի: Երեսփոխանը համար նոցա ցոյց տուած յարկներն կընդունին: Կերեկ թէ ամենէն առաջինը Թրթիթն էր: Պոլսոյ տեսնեց վարդապետ և անկեցիք շատ մեծ բովանդակներ, բայց ինչ որ կուզեն, կարեւոր խօսքը հաս առաջարկութիւն կանեն, հայ պաշտպաններու ընտրութիւնը կը խնդրեն. քրիստոնէ վկայութիւնը ընդունուել, հասարակաց շինութեան և կրթութեան հող տանել. Թրթիթը շատ գոհ մնաց, և յայտնի կատէ թէ քաղաքական կեանք հայերն վարժ չեն դեռ, պէտք է կրթութիւն: Սակայն Թրթիթը և Գարեգին վարդապետ սեղանից կը լինեն: Սեղանի վրայ զանազան բաժաներ առաջարկուած առնել Սրտանձախանց իւր բաժակը լեցնելով կը հարցնէ Թրթիթը թէ «հաճարի խմիչք թէ զօրութիւն»,—«հանձնարի» պղպեղ բաժակին, կըսէ անգղիացին և կը պարպկէ: Մեր Հայաստանի ասպազան հանձնարէ յուսացած ժամանակինս թիւրքերն ալ իրենց քաղաքական հանձնարն ի գործ կը դնեն քրիստոնէից պատրիարքներու վայելած քաղաքական իրաւասութիւններն ուղաղեցնելու համար. կարուածական գրերու և սին արդէն գրած ենք թէ Բ. Գուրը կը պահանջէ որ պատրիարքաց կիլիկիոյն առնէր գտնուել իմամներու կիլիկիոյն ևս: Բ. Գուրըն նոր ծնունդացի մը եկաւ որոյ ազգու կերպով և արդպիստեթով պատասխանեց Պատրիարքարանը, պահանջելով միանգամայն որ այսպիսի փափակ առնելներ հայ ազգին մի քանի իրաւանց չը դպնեն:

Ընտաց Պատրիարքարանն, որ լուեայն ընդունած էր Բ. Գրան առաջարկը մեր ընթացքը տեսնելով սթափեցաւ, մասնաւոր որ Կ. Պոլսոյ յոյս ամենէն նշանաւոր թերթը «Նեօլոգոս» Նէրսէ պատրիարքի և յունաց պատրիարքի բաղտատուութիւնը ընկելով առաջնորդ գովաւորներ կը կարգաւ և փափագ կը յայտնէր որ իրենց գլուխն ալ նմանեալի: Այժմ երկու պատրիարքներն միացան այս խնդրոյ մէջ. կաթողիկ հայոց կողմէ և վարդապետ մը եկաւ ի Պատրիարքարան տեսակցելու համար այս հարցի մասին. հրէաներն ալ գէշ օրինակ առին Բ. Գուրը կատարած է հայոց դէմ, վասն զի ամեն անգամ որ Բ. Գրան և քրիստոնէից մէջ իրաւասութեան խնդիր մը կը ծագի, հայոց Պատրիարքարանն է որ զուլի կանցնի ընդդիմադրութեան թիւը թերթներն ալ կառավարութեան գաղափարաց մասնակից են և շարունակ հայ թերթերու վրայ կը յարձակին: Թ. Երեւան հայերէն թերթը Հայաստանի հարստահարութիւններն շատ կծու կեպով կը հրատարակէր, Վաղթ, Թրքաց ամեն կարեւոր թերթը զնա իւր խառնաբար ցտուաւ. Թերթեման անմիջապէս բողոքեց և պահանջեց որ Վաղթ ապացուցանէ իւր խառնվար լինելն, ապա թէ ոչ իւր: Գրպատիչ պատիւ գունի. Թերթեմանի կողմէ երկը նշանաւոր հեփատաբաններ կարգուեցան. իսկ Վաղթ կարծեմ դեռ փաստաբան չը նշանակեց. և կարծեմ զի ժուարութիւն ալ պիտի կրէ նշանակելու, վասն զի հաւանական չէ որ հայ փաստաբան մը կամ նայ Վաղթի պաշտպանութիւնը ընել, զի ազգային խնդիր է. Թերթ փաստաբան (նշանաւոր) հազուադիւս է, Թերես չը գտնուի, իսկ եւրոպացիներն այս դատարաններու առջև գործ չունեն. յոյներն ոչ լեզուն չաւ գիտեն, ոչ բան մը կը հասկնան, տեսնենք ինչ կը լինի. շատ հետաքրքրական դատատան պիտի լինի, եթէ տեղի ունենայ. բայց չեմք կարծի որ տեղի ունենայ, այլ յետաձգուելով կը մոռցուի. վասն զի եթէ դատատանը Թերթեմանը վատուի, այնուհետեւ ալ ոչ պիտի կարենայ չափ դնել հայ թերթերու լեզուին, որ արդէն շատ և շատ կծու է, և միանգամայն Վաղթի հետ կառավարութիւնը պիտի դատապարտուի, որ այսպիսի ոտակի հարստահարութիւններ կը տեսնէ և ձայն չը հանել կամ կը քաջալարէ իսկ իսկ եթէ Վաղթ վատուի դատատանը այնուհետեւ Թրքաց հասարակաց կարծիքը պիտի դատապարտէ զկառավարութիւնը որ խռովարար թերթերու հրատարակութիւնը թոյլ կուտայ, ձեւեր որ գրեթէ անհար է Թերթեմանի անիրաւ լինելն հաստատելու իւր խռովարար ձերբակալուած Ֆրնուզի վանահայր Նիկողոս եպիսկոպոսի Զէյթուն գնաց. Արթին վարժապետը դեռ հոս է: Զէյթունի խնդրին դուհայցից կերպով կարգադրուած է, բայց դեռ վեճի ենթակայ մի քանի կէտ կայ. ոչխարներէ անուշիկը տուրքը, հանքերէ առնուելիք տուրքը, և կառավարչին քրիստոնեայ կամ թիւրք լինելն. այս վերջի կէտին մէջ կառավարութիւնը նորէն կուզէ իւր խոստումը դրծել, բայց հաւանական չէ որ յաջողի:

Նոր տարուայ առթիւ պ. Չերազ և Օրմանեան վարդապետ դեսպանաց շնորհաւորութեան գաղթին սրբազանի կողմէ, բացի Ռուսիայի դեսպանատունէն, զի նոքա ըստ հին ոճոյ կը տօնեն: